

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Commentaria in octo libros physicorum Aristotelis - Cod.
Ettenheim-Münster 192**

Aristoteles

[S.l.], 1629-1630

Quaestio vnica - De primo motore et de dinstinctio ne moventis a mobili

[urn:nbn:de:bsz:31-116321](#)

QVAESTIO
VNICA

DE PRIMO MOTORE.
ET DE DISTINCTIO//
NE MOVENTIS A MO//
BILI. ET DE APPROXI//
MATIONE AGENTIS
AD PASSVM

Dub:

Dubium Primum
 Utrum defur aliquis
 primus Motor immobi-
 lis. Et utrum propositio
 Aristotelica nempe haec;
 omne quod mouetur, ab alio
 mouetur; sit uera?

Conclusio Prima.

In rem nam vero debet admitti alijs pri-
 mg Motor immotilis a quo omnia cetera
 mouentur, qui motor est DEVS.

Contorc. Atq. hic dicitur. Th. i. p. q. 2. a. 3. Pto. nae
 Atq. Omne qd. mouetur ab alio mouetur, atq. in
 mouentibus non dat passus in infinitum. go
 vero debemus senerire ad alijs in mouens
 a quo

a quo sit moneat et ipsi à nullo. Et hoc
moneat de se ipso opt. Max: M. p. t. moneat &
ad huius de potia ad actum. atq; nihil ut scriptum mo.
donare de potia ad actum. qd nihil ut et à se
ipso moneat. et qd ab alio. M. item p. t. m.
si aliis se aducat ipsi de potia ad actum qd
fimul in actu et potia qd implicat qd scriptum in
actu et non qd in actu. M. vero primi syllabus
p. t. si in momentis daret p. t. in infinito
num qd qd moneat ab alio moneat non pot
aproximari sibi moneat, neq; z. m. si qd neg
ultimum. et qd tolleret oīs motis qd aliquid &
ut plane devenientia et ad unum sibi motorem.

Conclusio à Prima p. t. m.

Propositio Artis sc: Omne qd moneat ab alio moneat
et non primo, Et te sensu illius. quod moneat
sensu sit distincte realiter à motili ita, ut

nihil

autem realiter seipsum sibi ad eum q; se p̄t
monere. f.

516

Hoc tunc eos & nulos platos eam probat Artus
huius. et cum illo A. Th. et eos non probabit.

Ptr. tunc rat. Idem simul neq; p̄t in p̄tia,
simul & actu rōpi: sigili, p̄t & q; morul
& in p̄tia, & v̄q; monut in actu, p̄t & q;
monet, neq; a se ipso, p̄t ab alio, debet moneri,
m. p̄t. alias idem est in actu & neq; p̄t in
actu, q; p̄tia opponit actu. n. quo ad ubique
partem p̄t. motu & actu solis in p̄tia p̄t
in p̄tia. p̄t & q; monut in p̄tia. ans p̄t ex
dicto, & c. dicto motu. p̄t. ea pars minima
p̄t. nihil agit nisi in actu & in actu. q; nihil
& monet, agit. p̄t monera debet esse in actu
& motu in p̄tia. p̄t nihil p̄t seipsum mo-
nere rōpi: sigili, acti, v̄fancy n̄ def. lany.
In exit Cœtraij Ruben & alij, hanc ratione no-
minare intende Artus. vi. finit u. illa m.

idem

idem non est quae simul in actu et potest respi.
oysdem - de potia et actu frusti credunt.
tm dicunt q. non repugnat q. idem sit in potia
frusti, et simul in actu virtuali vel pot. in intell.
lectu, q. antiqua etiam noster dicitur ut in
potia frusti ad illam, et simul et in actu vir.
tuali si: p. spissam intelligi bilam. Eque a.
in actu virtuali, dicitur nihil quae aliud qualiter
actu aliq. proprius eminenter cum procedere effe
altem rati. Unde si aleq. sit op. in actu vir.
tuali simul et potia frusti, bene potest aliq.
separare monere. Sed haec similitudo non est ad
merendum artis unde transliter gbra illa sic
dicit. Ideo n. negat artis idem nosse quae in
actu et potia simul respi. oysdem, q. aliud
idem quae pot. et imperfecti in ordine vel
idem, q. tm implicat. Et tamen qdum ya e in
actu, et tamen actu deinde estacionem. Ingestum
nemo ya in potia, atq. haec inconveniens a fortiori
legit.

fuit si idem sit in actu virtuali, et potia
 fructi respi: sigillum. go si idem non sit spe
 simul in potia et actu fructi, non poterit
 et simul spe in actu virtuali ex potia
 fructi respi: sigillum. pto m. spe in actu virtuali
 li pfectiori modo spe in actu quo in actu
 fructi. go si idem non sit spe simul respi: sigillum
 in potia et actu fructi, multo minus poterit
 simul spe in actu virtuali et potia fructi.
 aut pto. graua pto. spe in actu virtuali et
 spe in actu p. proxima eminencia ad p. du.
 erendo atque quam efficit. atq. talis eminencia
 p. tientia pfectior et quia fructus est in deinceps
 ali. go. .

Dic Canto 20. Omne q. monach ita ut ad potum
 alterius pfectus et non monach, non p. monach
 p. se jo a se yico, sicut ab alio, atq. te mobile
 et cymadi logato de motu physico. go m. pto

g.

q n. p se jo à se yiss mouet non dependet
ab alio in motu, dependet a si ad q estum
alio in yisceret. in vero pto. supponendo q mo-
tive motu physico sit dñi filie implices partes
qno supposito demy ratio q una pars
mobilis gescat inue quovis, utrum mobile
moneat sibi se totum, vel non. non sibi se
totum ut pto. qd ut supponui my mouet sibi
sibi aliquia pars, & altera pars gescat,
velut a pt moneat sibi se totum, nisi sibi eos
partes moneant- qd non mouet sibi se totum.
qd ad q estum alio in partis gescit, & non mo-
uet sibi se totum. qd & dependens ab alio
in suo motu. Petrus eadem Canto pbari
dijenrundo p eos motu, ut fahis late pbari
Rubez lib: 8. :/.

Oliuies p se multa sunt q se yisa mouent

or

aut maiorem in bursconem qualitate u. g.
 et multa diffusa ea p. assignari a qua
 premat talis mely. ge. ans p. in stomacho
 & hinc hyemali mouet se ad maiorem calo-
 rem, id est hinc hunc hores cibos melius de-
 cognere et plura concedere solent. Putei
 et hinc astinali sunt maiorum frigiditatem
 quia hinc hyemali. ab haec maior inter-
 his caloris & frigiditatis non est ab aliis que
 extrinsecos. ge premat ab yris. & talis ins-
 tentia & ueru mely physica.

Rx Calorem maiorem neutriniuli d'frig.
 Ictabes puerum sictis hunc epe fortioris
 & accidens, vel ut cognit pustuli, per ante-
 peristafim, qd sc: frigus eis cum sanis clau-
 dit pores cutis, & nupedit, nec calor in
 neutriniha exstans egreditur ad exteras
 partes corporis, definitus spissus mitulus, & sunt
 cahdiss

cultissimi neq; ogenissim dispergunt et amittunt
sunt rursum. Et idem de putiorum frigis
dilate dicimus. I.

Plautus 20. In hoc differunt uirilia à
non uirilibus, & dimidia moneant se ipsa, illa a.
à generata moneant. qd sallent in uirilibus
falsa est gno. Artis. ans ptt ex dictis subdeneat.
Opib; Artis 8. phy: Tex. 28. Vi ait. Officium uita e
meni afe, ex quo ullorum inferi qd si ministris
serpia pnt moneat aliam et prolevent non ui
nentia, qd non e maius rao ualig quia ablong.
P. X. In uirilibus cum sint bona heterogenea
vari ali qna partem in hygrometra rae ablong. tamen
conuentu moneat, & talis partes sunt u. g.
cor, cerebrum aut medulla. unde ad auctum
concedit ans. & negatis gynoem. Centra hanc
fornicem dicas. Illa pars q monet alias partes
ut moneat ab alia parte vel non. si ab alia, de
lla item redibil qd his, an ab alia moneat, &
fit

sit in infinito, si non mouet ab aliis, tunc vel
 nullo modo mouet q[ui] tractat g[ra]u[n]tia n[on]entis,
 vel certe mouet a se ipso, quoniam tu neutrum
 scripsisti. P[er]t[em]p[or]um p[ar]tem tamen q[uod] mouet
 alias partes q[ui]to mouet p[er] se, nomen a generante,
 unde in nomenclatu[r] cor vel cerebrum, sed alia
 principalis pars mouet alias partes, tunc illa
 mouet a generante. Dices. q[ui]to illa pars
 mouet totum, tunc et mouet seipsum. q[uo]d adhuc
 nomen est idem mouere p[er] se seipsum. P[er]
 diff[er]entia g[ra]u[n]tia. p[er] se, nego. p[er] accidens, q[uo]d
 g[ra]u[n]tia. Si autem nauta mouens nautem p[er]
 accidens mouet ad motu nautis. Dices ite,
 in g[ra]u[n]tia cum rubore. Hoc spe exponit g[ra]u[n]
 artium q[ui] me nomenclauit mouerant a generante
 in hoc n[on] distinguunt a noui nomenclatu[r]. P[er]
 fratrem spe artium nego q[ui] nomenclauit ceteris de
 pendentiis in metu a generante ut et super
 agentes de ead[em] officiis insinuauerimur.

Vbi

Vnde diximus q̄ p̄mitabat entis natus fluant ab
essa illig d à generante. Nam p̄mitato
illa cum fuit uera enīia reūia debent hinc
aliquā cām uere offiūientur, s̄cūm oīa
nou s̄t uera cāa offiūens suā p̄mitatū
q̄a ab illa tm natus reflubat, r̄do aſigur.
ut my p̄ yisa cāa offiūenta ip̄m generans.
Et p̄ hoc loberet illius auctor q̄ hinc p̄mit
s̄t de eftis rem refpi: suā p̄mitacionis.
Nam eftis ad suas p̄mitaciones feipſas monit,
go ſallum in emanatione p̄mitatū idem erit
monens et motile. p̄t̄r aut̄ ep̄ia n. q̄duit
p̄mitiones et illas recipit. go et monens et
motilis. Conſpirat auctor de in tū obne
lubata q̄ p̄t̄is p̄mitationis feipſas monit
ad okvendas q̄ato illasq; in fe recipiat.
ge idem erit monens et motile. R.

A auctor op̄am non go d p̄ se p̄ducere paf
fiones, ful quafi ſe curvano et iſtuttis,

Vnde

Vnde go fo
ad p̄ducere
hinc monit
jung uen
q̄se, ſu et
p̄ducere fu
reūia uif
metu phygic
fd Caus: R
realiter & fe
nū in q̄tu s
imperial ſe
q̄tu uero re
hinc ſeipſa
ad reūiation
dellhi gr̄et
newt & d
lubitate R
ad eliciunt
& redam

Vnde qđo ferme subito n.g. in hore generis
ad pđuctionem infilitatis hoc fuit in vir-
tute momenta generant̄ ipsam. Quare
semper uenit nihil mouet à seipso s̄o et
qđ se, sed ab alio. Item de P.X. Essam, non
prodūcere suas passiones qđ uera aliquā effi-
cientia ut p̄fumadimur. Et qđto neqđ qđ uera
metu p̄fugimur de quatuor nos tris legimus.

Ad Corin. 10. Et quo ad nostri; illi distingui
realiter à se ut mores s̄o ut mores. in cibis
n. vī qđm monet se ad pđam intellectuē
imperat seipsum et p̄uen intelligibilem, in
qđm uero recipit intellectuē à se pđicta
sicut seipm nudum, p̄t. n. nihil facit
ad regnandam intellectuē et qđto
destrū ḡuel in cibis realiter à se qđo ut mo-
res s̄o et ut moles. Ad alium de no-
tumitate P.X. Primum mores voluntatem
ad cibas suas creas non spe solam
et mundam voluntatem sed tam et instar et
nt

nt docent thl: unde realis v. huius
merens et mobile, qd cadere nolito recipit
in modo voluntate qd tamen ab illa non nude
accepta, p. danta fuit. Tunc de R. Volun-
tatem quo ad intentionem finis mouen-
ab autem non quo ad desiderium vero
modi cum moueri a. qd qd tunc videt
sufficiens in actu exhibita qd intentionem
intentionem. quare tamen hoc modo mo-
vendi, non ad p. h. m. f. s. metabasim
spectat.

Ricies qd. Gramia et lenia mouent a
se ipso. qd falsa p. p. artio. gyna p. p.
mouent, mox a generante, hoc a. c. salta
qd p. p. qd generans n. p. mis actu n. p.
qd gramia et lenia actu mouent. qd non
pot actu mouere. Tunc de generans alijs
longissime distat. quanto qd pot mouere dicit?

38

qd grama
cupa grama
multo
generante
qd gen
poteris des
spinae uant
ans reuin
utens distan
nulla rae n
ren a gene
illa, qd ad
dorsum. ge
lara metu
at. qd. m. p
lequal natr
hi rigui gen
a. qd falm
R. Note

& grana moribund à se ipsis. Adde quod
 corpora grana quo magis s. sunt à genere,
 rursum & citius moneant. & non moneant à
 generante. aut p. in grandine & pluvia
 q. g. generant in superior parte aera &
 postea descendunt in terrā, quo magis ap-
 p. minuant terras & felociter moneant. q.
 ans venit granum p. quo magis u. aliq. ab
 nubibus distat, & min. p. ab illo moneat. Tandem
 multo raro videt quae grana detinunt mos-
 ueri à generante. si u. illi op. rae, nix
 illa, q. ad granitatem s. nati mch
 deorsum. q. q. id est granitatem, debet et
 dare metu destr. hanc a. rae nihil quoniam
 sit. & m. p. p. m. nam cum calostachio
 lequal natr ignem, et calostachio ^{nec} debent tr. si
 huius regni genito, per regni generanti. hoc
 a. ipse fatuus iphi expia docet. & d.

P. N. g. utrumq. ans. ad p. tamen vices

gen.

generare quidem abigit aucti non sive sibi
fubstantia, sive tunc sibi virtutem relata
in genito, ex quo et p[er]it ad alterum. Generans
in nunquam diffat a genito sibi virtutem.
est q[uod] distet sibi substantiam, mox et non omni,
sive sit in rebus rea. Ad 3m p[er]t. Cen: ans
et neys grynam. Ad p[er]b: dices illud non est
de metu violento, non nati, q[uod] eury grane
quo magis app[ro]p[ri]gnat centro terra, e[st]e
aphis ad recipienda motu creare generantur,
vel fortis sit illa virtute concita sibi ut, et
ex hec sit q[uod] eury grane generatur suus,
quo proximis accedit centro, et felocis mox
neq[ue] sive de metu violento vel p[er]it in
dagitta p[re]dicta sursum. Ad ultimum p[er]
h[ab]itu ans. ad p[ro]batum regalis m. Iohann. e[st]
optima r[ati]o. ad huius impugnatur p[er] H. g[ra]f[ic]o:
dissimilis e[st]. Quia calidatio vel p[ro]ductio alte,
re caloris non sequitur quantum in natura p[ro]modu
dissimilis

diposito delito in instanti generatio, ad hoc ut
complete habeat membra effe repp. generantia.
videatur haec de re Burley.

Principio ultimo. Aqna calida ablato
igne reducit se ipsa ad pristinum frigorem
idem ut mouere se ipsum. qyno ut pte omis.
ita rediutio a nullo alio finit pte. id.

B) Ille reductionem praeire possit a
generante - dante et inservit a forma
frusti aquae. nec a corpore frigido circa
cumstante ut nullus Burley, aut aliquis
particuli frigoris in aqua relatis. cuius rati-
onae frigiditas et effectio aqua delita in in-
stanti generatio, unde non nisi in g ad
ita a generante reducatur.

Dub:

Conclusio
Dubium Secundum.
Utrum et quomodo mouens
debeat esse coniunctum cum
mobili uel passo. Vel ut aliter
proponunt. Utrum aliquid
possit agere in distans?

Nota huius est sermonam de ea momenta
physice & aliisque & non influenti non vero de
ea momenta metaphorice, de illa n. rām factis
estab qd non debet esse grāndū cum ea
momentū ut refutat hic Comit: & hoc sit.

Conclusio Prima.

Agens phantasmum et reale non pot pōnere etiam nisi
grāndū passo illius continētendo. Vol. gārātū
supponiti, uel virtutis. Itaq; mutū mouens
uel agens ut agere in distans.

Hoc

Haec sententia
quid dupl
moderātū
Nōm 20. ex
nō māgī
ad modū, ita
difficil ab illis
huius.
Nōm 30. A
dam agant
et alia corp
nōe agant &
d'mentiam
et Anglis.
Ita Cato
papī detin
mīng de pī
idem & locū
disfūrando
hīc mānētū

Hoc tanto autem q[uod] est Notm c lib: 20. 71h:
quid implicantur nisi aliis i[n]dicatori agere.
indicators scilicet suppositi, et indicators virtutis.

Notm 20. agere indicans n[on] est alius quia ager
n[on] in aliis q[uod] sicut non agendo nisi proximum
n[on] mediat, ita ut res circa quia agit s[ed] non
differt ab illo, tamen per imprimitu[m] quia virtus,
rem.

Notm 30. Agentia spe in Suplici g[ra]tia quae
dam agentes & virtutem a se diffusa ut sit
et alia corpora scilicet hominum infirmorum. Alia
vero agentes & virtutem intra se continent
et manentibus q[uod] modis agenti conceptis deo
et Angelis.

Ptr Canto 30 ex Arte deente sic. Agens et
principia debere spe simul q[uod] dicta Rites ad
mens de similitate iustitiae remittunt debet.
idem et dicit Δ Th. c. 2. hic. Ptr Canto 20.
Diffundendo q[uod] via agentia. In primis de agendo
tib[us] manentibus recte q[uod] debet et spe

presentia

Si sensus est perducens sibi et generans ipsius partem.
Si sensus sit agens transiens sive cum sensu agat et
mutabatur a se diffusa saltum sicut operis et suorum
mutabatur vel potest in generare naturam, vel agens vel
generans et operis et mutabatur generalem.
Idem est ratio nutritionis, augmentat, alteratur.
namque nutrit et gerit sibi cibum, ex cuius
generatione nutrit et augerat mutabatur nutritio
et ipsi nascitur operis. Hoc multo alter ad diuinum
misi filium illud generatum et aliquod mutabatur,
potest hoc et in modis locati et invenientibus sit et
operis proprio actu in eum mutabatur et zone,
rante et mutabatur a se relata. ~ ~

Pto Carto 30. Hoc potest: aliud agere secundum suos,
nisi prius et medius vel et proprium agat.
mutabatur agentis corporis non est spiritualis, sed
corporis. Et neget esse in exteriori nisi faciat prius
in medio. Operis potest multa accidens. et
penum

per me p. transire de uno ad alterum nisi transi-
undo & medio, ut de se p. alias datur ac,
alio sive hoc. Idem p. de calore calefaci-
ente totu*m* aeris. Tunc n. non calefacit alii,
ma*n* partem aeris a se longe distantem, nisi
p*m* calefaciat p*m* partem et agit alias.

CONCLUSIO SECUNDA.

Agenzia q*m* agunt per virtutem intrinse-
camentem et hoc virtualiter transformatam
debet q*m* conuincta p*m* p*m* supposita;
et talia agenzia sunt trax, et Angeli.
P*m* de Deo. Qui t*m* i*m* thod: q*m* sit o*m*
alio mediate q*m* I*m* tam p*m* virtutem qua
supposita q*m* ep*m* in o*m* reb*m*. q*m* non
potest Reg ep*m* nisi i*m* i*m* am*m* off*m*
p*m* regna. alias theologi nihil plane p*m* ba-
rent q*m* tu et St-Paulo repugnat q*m* Atheni,
suffit uide ostendere p*m* spe o*m* reb*m*
gloriatur nisi me, aduersus quic*m* cui.

circu*m*

unica creaturas est. Secundum mihi vero ut viro
mouemur a Iesu. De Angelis p. c. c.

Gratia agens debet falso et agere modo
gringi pectora vel pectora virtutem vel frigore,
fictio. cum ergo Angeli non habent virtutem
a se transirent, sicut et debent a spiritu sancto
per suorum portav.

Rasū ista licet videatur tam gravis nostra
Contentus quo ad coram eorum natus, tam et frigus
natur imponit ut deinde agens perducat aliquem
affluit et non contingat pectora vel virtute, vel
supposito.

Olivades hinc. Agens rite fortius agit in
distans quia in proximis. ergo non est necesse
ut et agat et mediat. et ideo non debet gratia
in pectoro. aut pectori. Ignis et gelidus calidus a se
destantem stuporem, quoniam dicuntur pectora
ignis, immo stupor flame/ace facit, non accens;

pot

sed et macrum calorem datur in panice
 sibi operito gra in aere propago.
 Ita grypha pto, si n. agens & mediu debet
 agere, tunc factis ageret in propinquum, gra
 remota. Ex quo & pto ita grypha. Ita gryphio
 agentis ad passum. Iesu vero actionem &
 medium. Confirmat auctor. Sequitur
 ex nostra Dalmia quilibet agens propere age,
 re ne grae curia. Vistum. n. j. iuxta huc
 erubescunt prope calefacie Petri Roma
 camera nobis. haec a. so facta. go. pto. Iesu
 si n. agens rati in hanc media passum aere
 agit, illa modia passum est alia, stilla istam
 in duci, & si uix ad Petrum cum non sit m.
 nec unius grae alterius. Confundit. De
 facto sunt multae actiones inefficiens. go
 pto aas. magnes trahit ferum nihil
 ex aucto & medium. Itum multe in usus

narr

nanc solent pueros, et baptizant interfici homines,
solo signo, et remora pueris detinet totam aliquam nauem,
hac a via fuit abrogata aliquo intermedio.

R. D. ans. q. accidente Con: p se. nego.
ad pb. dices q. stupra pli catastrophal immo libans,
et d' non aer. hoc q. deo q. a stupra magis
et disposita et idem tr. de parvula. Ad tam
Conf: R. H. Gey. q. p. q. calor alijs tam
remissus et inefficax ut amplius non possit agere
q. calor q. impunit propterea q. minorum
qua trahat in se: et illius rursus non norem
alteri et sic de relijs. Unde non minit q.
hanciam deficiat. Ad tam Conf: R. H. ans.
ad pb: de magnete dices illu diffundere
aliquam virtutem q. aerum. ad il de fo,
anat puerum dices illam premire ab aliis
qua qualitate renenata existente in oculis
magis q. postea q. aerum diffundit illu q.
inficit

FINIS

infractis rebus ad celum vistum unde postea
omnibus illa fasciatio mire in praevis vel infraeulis
q[ue] hinc carnem tenet in me. Idem de
balloco et Remora q[ui] si producant istos effigies
q[ui] virtutem diffusam q[ui] aere vel p[er] aquam.

LIBR
DOC
NAT
PHYS
FINIS LIBRI SEPTIMI PHYSIC
MIN